

ikke skulde røres ved disse Lønningslove fra 1908. Derfor har jeg ikke kunnet stille Forslag i Retning af Forhøjelse her. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er vidende om, at der dog paa anden Maade er sørgt for en lille Smule Forbedring for disse Konsulenters Vedkommende; dette skal jeg dog ikke komme ind paa. Oplysninger herom kunde det ærede Medlem faa af et af sit Partis Finansudvalgsmedlemmer. Jeg indrømmer, at den Lønning: 2400 Kr. stigende til 3600 Kr., som disse Konsulenter faar, er ikke en Løn, hvortil under de nuværende Forhold man kan vente at faa egnede Folk til det Arbejde.

Det ærede Medlem fra Løvel (Nørskov) omtalte, at 44 000 Kr. til Smaaplantning til Hedeselskabet var for lille et Beløb, og udtalte, at forrige Aar havde vi 100 000 Kr. til det samme Formaal. Det er ikke helt rigtigt; Beløbet var 85 000 Kr.; men det var altsaa mere end de 44 000 Kr. Dersom Hedeselskabet imidlertid vil komme med et Andragende og begrunde det, saaledes at jeg paa det Grundlag kan faa Finansudvalget til at forhøje Beløbet, er jeg villig til at tage mig af Sagen. I Fjor fandt man det rigtigt under de tilstedeværende Forhold at forhøje Beløbet, fordi man da kunde plante og ogsaa kunde skaffe Arbejde. Noget saadant vil ogsaa kunne finde Sted for indeværende Aar, og jeg er overbevist om, at Finansudvalget vil stille sig villigt overfor Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) havde adskillige Spørgsmaal at rette til mig. Det første angik Kyststrækningen mellem Banen og Stranden ved Hornbæk. Det ærede Medlem sagde: Strækningen mellem Hornbæk og Gilbjerg hoved, men saa langt gaar Statens Ret ikke. Det ærede Medlem spurgte, om disse Arealer var bortsolgte og paa hvilke Vilkaar. De er for Øjeblikket alle bortsolgte paa et Areal nær, som man af særlige Hensyn mener ikke bør bebygges. Det ærede Medlem spurgte dernæst, om der var lagt Grundværdistigningsafgift paa disse Arealer. Dertil maa jeg svare: Nej, Staten har solgt Arealerne paa ganske almindelige Vilkaar, paa samme Maade som alle andre, der sælger Jord, og jeg mener mig ikke berettiget til at sælge paa anden Maade. Jeg er blevet bestyrket i denne min Opfattelse, idet jeg nu for tredje Gang i Rigsdagen har fremsat Lovforslag om Brug af Jord i offentligt Eje og ikke har kunnet faa Rigsdagens Tilslutning dertil. Jeg vilde gerne have solgt disse Strækninger paa andre Vilkaar, hvis jeg havde ment at være beret-

tiget dertil. Endvidere spurgte det ærede Medlem, om der ikke var taget en Strækning fra langs Strandbredden, som fremdeles kunde tilhøre Staten, og tillige, om der ikke var en Strækning af selve Skovkanten, som paa samme Maade var beholdt Staten. Nej, der er ikke taget nogen Skovstrækning fra, men selve Strandbredden tilhører Staten, saaledes at der er Adgang for alle og enhver udfor alle de Arealer, som Staten i Fortiden har ejet.

Endelig spurgte det ærede Medlem, hvorledes det gik med Salget af Hørsholm Slotspark til Hørsholm Kommune, og det ærede 4de Medlem for Hovedstaden (Alfred Christensen) sluttede sig til det nævnte ærede Medlems stærke Ønske om, at Staten skulde afhænde Slotsparken med paastaaende Bygninger til Hørsholm Kommune. Jeg vil derom sige, at jeg er ikke utilbøjelig til at gaa ind paa de ærede Medlemmers Tanke i saa Henseende. I 1914 indkom til Landbrugsministeriet et Andragende fra Sogneraadet, om vi vilde indlede Forhandling med Sogneraadet om Salg af disse Arealer. Sogneraadet bød 65 000 Kr. for Arealerne med Bygninger, men Forholdet var den Gang ligesom nu dette, at disse Bygninger, i særlig Grad Staldene, ligesom ogsaa nogle af Arealerne benyttedes af Krigsministeriet til Indkvartering og Øvelsesplads for Husarer. Paa det Tidspunkt maatte man altsaa undlade at sælge disse Arealer til Hørsholm Kommune, og Forholdene er ikke blevet ret meget anderledes siden.

Den 28. Januar d. A. fik Ministeriet et fornyet Andragende fra Hørsholm Sogneraad med Forespørgsel om ikke Tiden nu var inde til, at man kunde forhandle om Købet af disse Arealer, men paa det Tidspunkt var der yderligere et andet Forhold, som traadte hindrende i Vejen, nemlig dette, som ogsaa det ærede Medlem var inde paa, at man er i Færd med at udarbejde et Lovforslag om Oprettelse af et Arboret. Man var den Gang kommet saa vidt med Hensyn til disse Overvejelser, at man, som ogsaa det ærede Medlem sagde, nærmest tænkte paa dertil at benytte Folehave Skov og maaske ogsaa en Del af Slotsparken. Man maatte derfor afvente, hvilket Resultat der vilde foreligge i saa Henseende, før man kunde indlade sig paa Forhandlinger med Hørsholm Sogneraad.

Det ærede Medlem udtalte, at i Øjeblikket var Parken alt andet end velholdt. Det er meget muligt, at det kan siges, men jeg er ikke sikker paa, at der ikke kan være delte Meninger herom, som der er om saa-